

Una dona com jo

Hi ha una raó per la qual m'hi casaria i alhora no m'hi casaria: té un fill

Foto: Silke Gestenkorn

Voldria casar-me amb ell si no fos perquè és: pobre, lleig i mal educat. Quan ve a casa del pare sempre va menjant alguna cosa i el pare diu: tanca la boca; però al cap de dos minuts se n'ha oblidat i tornem a veure-li totes les dents, no gaire netes, per cert, i em fa angúnia, però faig veure que no, que no ho he vist. El pare diu que hauria de casar-m'hi perquè és: una persona senzilla, de costums cristians i bon veí. Això ho diu perquè un cop, quan va estar tan malalt, va venir cada dia a veure com es trobava, i aquestes coses el pare les valora moltíssim. Hi ha una raó per la qual m'hi casaria i alhora no m'hi casaria: té un fill. És un fill petit i encara no sap res de la vida ni del seu pare ni de la seva mare, que és morta, i el pare diu que tal com sóc, serà l'única manera de fer-lo avi: que em donin el fill fet, gairebé criat.

Potser sí, potser sí que m'hauria de casar amb un vidu, això que m'estalvio, l'embaràs, aquella panxa tan grossa, i després haver de perdre el pes. Però també potser no m'hauria de casar amb un vidu, perquè els homes amb dones mortes... com són, de pesats! Sempre amb els records. Són quasi tan pesats amb les dones mortes com amb les seves mares. Una cosa que m'agrada d'ell és que no en té, de mare, que va ser, com el seu fill, un nen orfe; i, veus?, egoïstament això m'agrada, perquè les meves germanes sempre es queixen de les sogres. Jo mai no n'he tingut, però tal com parlen elles sembla una cosa ben empipadora.

L'altre matí vaig passejar per davant de casa seva, per veure si em deia alguna cosa, i l'únic que va fer va ser obrir la porta i treure el nen, com qui treu una gallina que ha de vendre, i potser sí que m'ha de vendre una mica el fill, perquè qui serà qui el cuidarà?, jo, que sóc la dona. I també...

ara em pregunto què és millor, si quedar-te per vestir sants o cuidar la criatura d'una altra persona... perquè ja em diràs quina responsabilitat, sense haver decidit mai ni casar-me ni ser mare. Però el pare diu que sí, que abans de morir em vol veure col·locada. Ho diu així, col·locada, perquè una dona sola, sense pare, sense pare, sense marit, sense fill... una dona com jo, què en farà, de la vida?